Nr. 136. **Piątek 14. Czerwca 1872.** **Rok 62.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr, na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część nieurzędowa.

Lwów, 14. czerwca.

Z powodu śmierci ś. p. najdostojniejszej arcyksiężnej Zofii wysłały adresy kondolencyjne do Najjaśniejszego Pana za pośrednictwem J Ex. c. k. Namiestnika reprezentacye powiatu Krakowskiego, Wadowickiego, Rohatyńskiego, Sokalskiego, Grodeckiego, Borszczowskiego, Krośnieńskiego, Cieszanowskiego, Kolbuszowskiego, Kosowskiego i Żydaczowskiego tudzież reprezentacye miast Tarnowa, Krosna, Żmigrodu, Wadowic, Lubaczowa, Cieszanowa, Narola, Oleszyc i gminy Artyszczowa. Reprezentacya miasta Żółkwi wysłała adres kondolencyjny wprost do ochmistrza dworu a za tym przykładem pójść miała także reprezentacya powiatu Żółkiewskiego. Reprezentacye powiatu Kołomyjskiego, Bobreckiego, Bohorodczańskiego i Brzeżańskiego tudzież reprezentacya miasta Rohatyna udały się do Jego Excelencyi c. k. Namiestnika z prośbą, by złożył u stóp tronu wyrazy współczucia całej ludności.

Wiedeń. Czterdzieste drugie posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 11. bm

Na ławie ministrów zasiedli Ich Excelencye: prezydent rady ministrów książę Adolf Auersperg, bar. Lasser, dr. Banhans, baron de Pretis i dr. Unger.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia oznajmił prezydent, że deputowani z królestwa czeskiego, którzy 2. bm. wezwani zostali przez prezydyum do wzięcia udziału w czynnościach izby albo usprawiedliwienia swej nieobecności, żadnej nie dali odpowiedzi, tem samem w myśl § 4. regulaminu uważani być muszą za pozbawionych mandatu. O tem rząd zawiadomiony zostanie.

Izba panów zakomunikowała izbie deputowanych powzięte na ostatniem posiedzeniu uchwały i rezultat wyboru członków delegacyi.

Ministerstwo handlu przedłożyło projekt ustawy o budowie kanału dla połączenia Dunaju z Odrą.

Dep. Dr. Czerkawski wniósł interpelacyę, w której powołując się na uchwaloną na posiedzeniu dwudziestem rezolucyę zapytuje rząd, co dotąd zrobił w celu zniesienia cła od książek sprowadzanych z Królestwa polskiego bez względu na rewizyę taryfy cłowej.

J. Ex. minister handlu odpowiedział na wniesioną na posiedzeniu z 25. maja interpelacyę w sprawie budowy kolei żelaznej z Lublany do Karlstadt. Minister oświadczył, że dopiero po wyjaśnieniu niektórych kwestyi ściśle z tą sprawą związanych rząd będzie mógł zastanowić się, kiedy podjęte być mogą rozprawy wcelu zabezpieczenia tej bardzo ważnej linii.

Przedłożenie rządowe o wyłączeniu niektórych czynności w sprawach małżeńskich z zakresu politycznych władz krajowych odesłano w pierwszem czytaniu do osobnej komisyi. Potem nastąpiło drugie czytanie przedłożenia rządowego o budowie kolei żelaznej z Tarnowa do Leluchowa. Sprawozdawca Syz polecał przyjęcie przedłożenia rządowego.

W dyskusyi jeneralnej żądał deputowany Kuh, ażeby dyskusya nad wszystkiemi kolejami żelaznemi, dla których Galicya żąda gwarancyi państwa odroczoną została aż do załatwienia rezolucyi galicyjskiej.

W dyskusyi specyalnej nikt nie zabrał głosu więc ustawę przyjęto zaraz w drugiem i trzeciem czytaniu.

Ustawę o budowie kolei żelaznej z Bozen do Meran przyjęto także w drugiem i trzeciem czytaniu.

Sekretarzami wybrani zostali deputowani: hr. Dubsky, Fürth, Fux, baron Hackelberg, Lenz, hr. Stockau, Kardasch i baron Kotz.

Przy końcu posiedzenia komisya petycyjna zdawała sprawę o nadesłanych petycyach.

Porządek dzienny następnego posiedzenia jest następujący: 1. Wybór komisyi złożonej z dziewięciu członków dla projektu ustawy o zagranicznych towarzystwach zabezpieczenia w Austryi; 2. Pierwsze czytanie wniosku dr. Rosera o zniżeniu taryfy dla przesyłek pieniężnych i frachtów; 3 Drugie czytanie projektu ustawy o budowie kołei żelaznej z Malz przez Karlsbad do czesko-saskiej granicy pod Johann-Georgenstadt; 4. Drugie czytanie projektu ustawy o budowie kolei żelaznej z Pilzna przez Klattau do czesko-bawarskiej granicy pod Eisenstein; 5) Drugie czytanie projektu ustawy o budowie kolei żelaznej z Brüx przez Oberleutensdorf i Klostergrab do czesko-saskiej granicy pod Mulde; 6) Drugie czytanie projektu ustawy o budowie kolei żelaznej z Klostergrab do stosownego punktu czesko-saskiej granicy w kierunku Pirna; 7. Drugie czytanie projektu ustawy o towarzystwach zarobkowych i gospodarskich.

— „N. f. Presse“ podała w niedzielnym numerze szkic ustawy wyborczej dla Rady państwa, który ma być utworem jednego ze znakomitszych członków izby deputowanych. Projektowi temu poświęcają artykuły „Deutsche Zeitung“, „Neues Fremdenblatt“, „Vorstadt Zeitung“ i „Vaterland.“

Berlin. Jak równocześnie wszystkie dzienniki donoszą przedłożono już wydziałowi prawniczemu projekt do prawa przeciw Jezuitom. Mniej tu chodzi według doniesień prasy niemieckiej, o sformułowanie jakiegoś prawa, jak raczej o konieczność obowiązującego paragrafu, któryby stawił tamę niebezpiecznym agitacyom zakonu Jezusowego.

„Börsen Ztg“ donosi, że §. 1. projektowanego prawa ma nawet i tym Jezuitom zabraniać pobytu w państwie, którzy mają indigenat państwowy. Drugi paragraf, wedle tej samej gazety, ma oznaczać czas, do którego §. 1 będzie miał moc obowiązującą, t. j. aż do czasu, w którym sprawa duchownych zakonów ostatecznie uregulowaną będzie przez radę związkową. Na sprawozdawcę wydziału miano obrać prezydenta Friedberga. Najświeższa „Post“ tymczasem donosi, że projekt powyższego prawa przedłożono już w sobotę odnośnemu wydziałowi rady związkowej i że treść jego jest dość łagodną i nie ma wcale na celu bezwzględnego pozbawienia niemieckiego indigenatu członków zakonu Jezuitów, tylko pobyt ich w kraju ograniczyć i zależnym uczynić od woli rządu

— Minister handlu wydał pod dniem 3. czerwca br. rozporządzenie do wszystkich dyrekcyi kolei w celu zasięgnięcia ich zdania co się tyczy zniżenia opłaty biletów. Minister zamierza zniżyć opłatę na 5 srb. za milę w pierwszej klasie, $3^{1}/_{2}$ srb. w drugiej, a 2 srb. w trzeciej i $1^{1}/_{4}$ srb. w czwartej klasie. W przeciągu miesiąca mają dyrekcye kolei nadesłać do ministerstwa odnośne sprawozdania.

— Komisya petycyjna parlamentu niemieckiego obradowała na ostatniem swem posiedzeniu nad wielu petycyami domagającemi się zniesienia robót w niedziele i rewizyi ustaw, które chronią klasę robotników przed wyzyskiwaniem przedsiębiorców. Ze strony rady związkowej był na tem posiedzeniu tajny radca Jungermann Obrady toczyły się nad wnioskiem, który żądał odesłania wszystkich tych petycyi do kanclerstwa państwa. W myśl wniosku miałaby ta władza wziąć petycye do wiadomości i w swoim czasie przedłożyć parlamentowi projekt ustawy względem ochrony kobiet i małoletnich zatrudnionych w fabrykach. Komisarz rady związkowej oświadczył, iż rząd dotychczas nie ma jeszcze materyałów do podobnego projektu ustawy, lecz przygotuje go, jeżeli parlament niemiecki uchwali wniosek, nad którym komisya właśnie obraduje.

— W Niemczech głównym przedmiotem zajęcia publicznego jest starcie rządu z duchowieństwem katolickiem. Berlińska „Börsen Ztg.“ powiada, że prawdopodobnie lato r. 1872 będzie równie gorące jak w roku 1870, i że jak wówczas Prusy zwyciężyły niezwyciężoną Francyę, tak teraz zwyciężą nieomylnego papieża. Pora obecna — dodaje dziennik pruski — służy obu przeciwnym obozom na uruchomienie sił zbrojnych do przyszłej walki. — Tenże dziennik utrzymuje, że kościół pierwszy stanie na placu boju, i że w czterech punktach atak rozpocznie: 1) Papież ogłosi bullę, w której urzędownie weźmie pod swoją opiekę biskupa Namszanowskiego jako proboszcza armii niemieckiej; 2) biskupi zebrani na konferencye w Fuldzie wystosują memoryał do cesarza z protestacyą przeciw rozporządzeniom władz wojskowych względem biskupa; 3) frakcya katolicka izby poselskiej w Berlinie zażąda od ministra wyznań objaśnień o doniosłości postanowień rządu względem tegoż biskupa: i wreszcie 4) wysłane będą do biskupa Namszanowskiego liczne adresy na dowód, że on postępowaniem swojem bronił interesów katolickiego kościoła.

Londyn. Posiedzenie Izby wyższej z dnia 4go b. m. ożywił i to w wysokim stopniu, lord Russel. Siwowłosy ów par stawił przy zapełnionych wszystkich ławkach przez członków, a galeryach przez ciekawą publiczność swój od dawna zapowiedziany wniosek, domagający się zawieszenia prac sądu polubownego, dopókiby Ameryka swych żądań wynagrodzenia szkód pośrednich w znanej i tyle już opisywanej kwestyi Alabamy nie cofnęła. Lord Russel rozwinął w swej dość długiej mowie przed słuchaczami moc swej wymowy i dał poznać swym współobywatelom zakres dyplomatycznych swych zdolności. Zrekapitulowawszy powody, które oświadczenie się rządu, iż nigdy w tej kwestyi na podstawie traktatu działać nie chce i nie myśli, uniewinniają, powiada, iż znany traktat, który już przed dwunastu miesiącami Izbie przedłożono, dziś nie tkniętym prawie pozostał, i jak dawniej tak i dziś jeszcze jest przedmiotem wątpliwości i zabiegów. Rząd zdaniem jego w nader przykre popadłby położenie, gdyby stanął przed sądem, któryby znane przesadzone Ameryki wymaganie uwzględnił. Stanowcze tedy i jasne rząd zakreślić sobie powinien stanowisko, od którego na krok odstąpić nie może, ani nie powinien, bo dziś kiedy skłonnym jest do pewnych ustępstw, aby tylko sprawa ta drogą pokojową się załatwiła naocznie przekonać się może z dotychczasowej korespondencyi, iż zdania co do owej spodziewanej ugody daleko od siebie są oddalonemi, aby w jakibądź sposób pewien pomyślny rezultat odnieść mogły. Trzeba jawnie wyznać co się myśli, a gdy traktat ów upadnie, Ameryka pewnie poweźmie naukę, aby się w przyszłości mądrością kierowała. Zganiwszy w końcu opieszałość gabinetu, zachęca Izbę do przyjęcia wniosku, aby tym sposobem dbałość o honor kraju objawiła.

W obronie gabinetu wystąpił Lord Granville. Broni on w swej mowie zacięcie komisyi angielskiej i dodaje iż gabinet otrzymał na mocy swych rokowań pewne dane. które dają pewną cofnięcia żądań przesadzonych rękojmię. W przypadku, gdyby traktat znany upadł, rząd w należytem prawości swojej wystąpi świetle. Obecne wotum nagany dla gabinetu jest niepotrzebnem i bezpodstawnem, Izbie samej złożyłoby na barki wielką odpowiedzialność. Gdyby gabinet choć tydzień po porozumieniu się względem traktatu miał wstąpić, nie wydałby ani słowa skargi, musiałby jednak zganić postępowanie Izby, któreby obecne usposobienie obudwóch rządów tylko rozdrażniło i pogorszyło. Prawdziwa odwaga, kończy minister, objawia się w decyzyi i mocnem postanowieniu, nigdy honoru kraju na szwank nie stawiać. — Do tych głównych dwóch mowców dołączyło się i wielu innych, już to za, jużto przeciw wnioskowi stawiających. Dalsze jednak obrady odłożono do następnych posiedzeń.

— Rozprawy w izbie wyższej parlamentu angielskiego nad artykułem dodatkowym do traktatu washingtońskiego wzięły bardzo pomyślny obrót w pokojowem załatwieniu kwestyi Alabamy. Tak przynajmniej zapewnia „Daily Telegraph“, którego rząd często używa do ogłaszania swych komunikatów.

Paryż. Korespondent paryski „Köln. Ztg.“ donosi pod d. 9. bm. „Debaty w zgromadzeniu narodowem nad ustawą wojskową miały ten skutek, iż Gambetta kilka razy otrzymał oklaski od prawicy, Trochu dowiódł, że jest znakomitością wojskową i że Thiers osiągnął to, czego od dawna chciał. Prezydent republiki przemawiał z taką znajomością rzeczy, jakby był marszałkiem Francyi. Zabrał on głos chcą popierać art. 37 traktujący o przeprowadzeniu ustawy wojskowej a mówił właściwie przeciw art. 1 wypowiadającemu zasadę powszechnej służby wojskowej. Zręczniej nie byłby się nikt w świecie zabrał do rzeczy, chcąc dwóm wprost przeciwnym zapatrywaniom izby dogodzić. Między innemi mówił prezydent: „Słyszymy wprawdzie o narodach pod bronią, ale gdzie są narody uzbrojone? Są one ale nie w świecie cywilizowanym lecz w barbarzyńskim i dzikim. Rzymianie, pierwszy wojowniczy naród, mieli w czasach największej swej potęgi tylko 300.000 ludzi pod bronią, uzbrojonym zaś narodem byli wtedy, kiedy kradli jeszcze kobiety i bydło. Sądzicie panowie, że naród niemiecki jest uzbrojony? Byłoby to błędem, z którego wynikałoby błędne mniemanie, jakoby system wojskowy

Niemiec odniósł zwycięstwo nad naszym systemem. Rząd niemiecki zwyciężył rząd francuski. Hasłem naszego czasu jest „Uzbrójmy naród" Wiemy dostatecznie jak wielki urok mają wszelkie hasła we Francyi i do czego one prowadzą. „Wolność" skończyła się despotyzmem, „porządek" przyprowadził nas do upadku; „braterstwo" do scen wrześniowych. Do czego zaś nas doprowadzi nowe hasło „nation armée" tego jeszcze nie wiemy." Prezydent republiki francuskiej był i jest zwolennikiem systemu rekrutacyjnego, utworzonego przez Napoleona I i przywróconego znów ustawą z r. 1830. Powszechna służba wojskowa i wojsko narodowe to są u niego tylko czcze wyrazy Dlatego też przemawiał on tak gorąco za 8 letnią służbą w wojsku. — Wskutek śmierci marszałka Vaillant podniesiono znowu kwestyę wysokich pensyi wielkich dostojników państwa. Zmarły pobierał 268.000 franków pensyi; Troploug tylko miał więcej jak on, gdyż pobierał 356.000 fr. Rouher miał 188.000 fr. Mac-Mahon jako główny dowódca armii wersalskiej pobierał obecnie 225.000, a marszałkowie Bazaine, Canrobert, Baragnay d' Hilliers i Regnault de Saint Jean d' Angeli mieli każdy po 200.000, jenerał de Goyon pobierali po 197.000 a Fleury i Edgard Ney po 149.000 fr."

— Uwaga ogółu z powodu dyskusyi wojskowej została na chwilę odwróconą od procesu Bazaina. Sędzia śledczy przesłuchał już między innymi Rouhera, którego zeznania nader mają być niepomyślne dla uwięzionego marszałka. Najcięższym zarzutem jest to, że Bazaine zaniechał połączyć się z Mac-Mahonem, co gdyby było nastąpiło wojna mogłaby była przybrać inny kierunek. Marszałek strzeżonym jest nader bacznie, a osoby które chcą się z nim widzieć, muszą poddawać się bardzo ścisłej rewizyi.

— Zgromadzenie narodowe zamianowało w dniach ostatnich ubiegłego tygodnia trzy komisye: 1) w sprawie projektu Dufaure, domagającego się zmian w składaniu sądów przysięgłych w rzeczach karnych, 2) druga komisya zajmie się uregulowaniem deportowanych do Nowej Kaledonii, a trzecia nominacyą członków Rady państwa.

— Oświadczenie Thiersa, że Francya potrzebuje mieć 600 tysięcy wojska na stopie pokojowej, zrobiło bardzo złe wrażenie w Niemczech. To też dzienniki półurzędowe pruskie, dla których budżet ministeryum wojny niemieckiego cesarstwa, nie jest jeszcze dość wielkim, przesadzają doniosłość nowej organizacyi wojsk francuskich. Tak jeden korespondent powiada w „Breslauer Ztg.": „Ustawa wojskowa francuska pod względem skuteczności prawie trzykrotnie przewyższa takąż ustawę niemiecką, gdyż w całem znaczeniu wyrazu wszystkich zdatnych do broni kształcić będzie w rzemiośle żołnierskiem. Biorąc roczny kontyngens tylko 200.000 ludzi (kontyngens francuski oblicza 220 do 230 tysięcy), Francya w pięciu latach armii czynnej i w czterech latach rezerwy, bezpośrednio rozporządzać będzie 1,800.000 żołnierzy dobrze wyćwiczonych "

Rzym. Dzienniki rzymskie zaprzeczają pogłoskom o niebezpiecznym stanie zdrowia ojca św.; nie przeszkadza to jednak dziennikom klerykalnym, dobrze informowanym z Watykanu, zajmować się kwestyą wyboru przyszłego papieża. Półurzędowa „Agencya Havas" potwierdza wiadomość, że rząd włoski zawiązał negocyacye z mocarstwami katolickiemi, które mają przywilej usuwania z konklawy tego lub owego kandydata. „Liberta" utrzymuje, że ks. Bismark zamierza upomnieć się o służące kilku mocarstwom w konklawie veto z tytułu, że nowe cesarstwo niemieckie jest spadkobiercą świętego cesarstwa rzymskiego. Korespondent z Rzymu do „Journal de Florence" potwierdza istnienie tych zabiegów niemieckiego kanclerza, i dodaje, że obecnie Bismark układa się z rządem włoskim o zgodne działanie względem konklawy, w razie jeśliby cesarstwu niemieckiemu odmówiono przywileju veto.

Ze swojej strony klerykalny „Univers", organ Watykanu w Paryżu, uważa powyższe wiadomości jako bardzo prawdopodobne; oświadcza jednak, że przywilej veto nie służy cesarzowi niemieckiemu, mają go bowiem tylko mocarstwa katolickie, jako to: Austrya, Francya i Hiszpania. „Univers" dodaje: „Kościół nigdy nie przyznawał tego prawa nawet mocarstwom katolickim, a jeżeli je cierpiał, to dla uniknienia gorszych rzeczy, zawsze zaś kwestyę prawa zastrzegał; chociażby jednak kto chciał upatrywać prawo w dopuszczonym zwyczaju, straciło to już dzisiaj racyę bytu, albowiem dziś rzeczone mocarstwa tylko z nazwy są katolickiemi, od czasu, jak zaprowadziły u siebie wolność sumienia i równość wyznań."

„Univers" nie dziwi się pretensyom ks. Bismarka do posiadania prawa veto na konklawie, sądzi jednak, że wszystkie zabiegi niemieckiego kanclerza będą nieużyteczne. „W roku 1846, powiada dziennik ten, święte kolegium nie dało dyplomatom czasu do knowania intryg, i już po dwudziestu czterech godzinach konklawy był wybrany Pius IX. Chrześcianie widzieli w jego rychłym wyborze szczególne zrządzenie boskiej Opatrzności, i liczą na to, że w okolicznościach daleko trudniejszych święte kolegium i kościół święty równą pomoc otrzymają." Dyplomacya jest więc ostrzeżoną co do sposobu przyszłego wyboru papieża.

Stosunki między Francyą i Włochami w skutku wizyty ks. Humborta w Berlinie stały się dość naprężonemi. Kiedy jenerał Lamarmora z okoliczności dyskusyi nad budżetem ministeryum wojny zwrócił uwagę na ten stan rzeczy i wyraził obawę, że zbliżenie Włoch do Niemiec zaniepokoi Francyę, i stawi Włochy w fałszywym położeniu względem tego mocarstwa, - izba nie chciała tego słuchać i poprostu przeszła do porządku dziennego. Dzienniki pruskie z przyjemnością zaznaczają jako ważny symptomat krzewienie się teraz we Włoszech opinii o nieuniknionej wojnie z Francyą. Jakiś oficer marynarki włoskiej napisał broszurę o potrzebie czynienia spiesznych przygotowań na lądzie i morzu do tej nieuniknionej wojny; współcześnie ukazały się dwie inne broszury wymierzone przeciw Francyi, i dziś rozrywane we Włoszech: jedna deputowanego Pellotei pod tytułem „Galja delenda", druga oficera sztabowego Franzoja pod tytułem „Przyszła wojna między Włochami i Francyą".

Kronika.

(Pożary.) W miesiącu maju zgorzały: w powiecie rzeszowskim dziewiętnaście zagród włościańskich, dwie stodoły ze zbożem i jeden dom w Rzeszowie razem w wartości 13497 złr.; w powiecie brzozowskim jeden dom włościański wartości 35 złr.; w powiecie samborskim 21 zagród włościańskich i karczma dworska. Szkoda dotąd tylko w częci sprawdzona wynosi około 10.000 złr.: w powiecie śniatyńskim trzynaście zagród włościańskich, młyn ze zbożem i karczma razem w wartości 15.170 złr.

(Rudolfinum.) W założonym przez A. M. Pollaka zakładzie Rudolfinum w Wiedniu opróżniło się na rok szkolny 1872/73 60 miejsc funduszowych dla biednych uczniów wiedeńskiej wyższej szkoły technicznej ze wszystkich krajów austryacko węgierskiej monarchii bez różnicy wyznania. Kandydaci o te miejsca, którzy już w r. 1871/2 zapisani byli jako zwyczajni słuchacze wiedeńskiej, albo też innej krajowej politechniki z zamiarem przeniesienia się w bieżącym roku szkolnym do wiedeńskiej politechniki, wnieść mają swoje podania wraz z świadectwami szkolnemi i świadectwem ubóstwa najdalej do 15. września 1872 do administracyi tego zakładu (Wiedeń, Mayerhofgasse Nr. 3). Kandydaci, którzy skończyli wyższą szkołę realną albo wyższe gimnazyum i wstąpić chcą do politechniki wiedeńskiej dołączyć mają do podań swoich także świadectwo dojrzałości. Ponieważ z polecenia fundatora zakładu w czasie feryi r. 1873 pomieszczeni zostaną w zakładzie nauczyciele, którzy z prowincyi przybywać będą dla zwiedzenia wystawy powszechnej, przeto administracya zakładu z góry oznajmia kandydatom, że pobyt ich w zakładzie w roku przyszłym rozciągać się będzie wyjątkowo tylko do czasu feryi. O bliższych warunkach przyjęcia powziąć można wiadomość z drukowanych programów.

(Amerykański dziennikarz.) W Nowym Jorku umarł dnia 2. bm. James Gordon Bennett, właściciel i redaktor miejscowego dziennika „Newyork Herald", w wieku lat 72. Śmierć jego wielkie w Nowym Jorku sprawiła wrażenie i pewno nie mniejsze pociągnie za sobą następstwa, jak upadek Tweed'a lub nagła śmierć Jamesa Fiska. Bennett urodził się w New-Mill, w Szkocyi, i przeznaczony do stanu duchownego, otrzymał ukształcenie w seminaryum katolickiem w Aberdeen. Nie uśmiechała mu się jednak karjera do której go przeznaczono i postanowił szukać szczęścia w Ameryce. Z szczupłym tłumoczkiem i z szczuplej jeszcze wypchaną kieszenią przybył w 1819 roku do Halifax. Tu jak i w innych miastach prowadził bardzo nędzne życie, aż w końcu przybywszy do Nowego Jorku, zaangażowany został do Charlestonu w Karolinie południowej, na współpracownika do jednej z gazet. Ale po kilku już miesiącach powrócił do Nowego Jorku, gdzie ogłosił prospekt szkoły handlowej. Szkoła ta nigdy do skutku nie przyszła, i Bennet znów powrócił do swych dziennikarskich zajęć. Dnia 6. maja 1835 r wyszedł pierwszy numer sławnego i zniesławionego potem dziennika „Newyork Herald." Biuro redakcyi mieściło się w piwnicy, Bennet był redaktorem, nakładcą i sprzedawcą tego pisma. Piwnica zamieniła się wkrótce w spaniały pałac murowany, a to z powodów, że Bennet — jak to w pierwszym swego pisma numerze otwarcie zapowiedział, nie będzie wyznawał żadnych zasad. „Zasada — powiedział zdaje się — jest tylko pułapką do łowienia publiczności. Gardzimy otwarcie wszystkiemi pułapkami, wszelkiemi jak je zowią zasadami, wszelkiemi stronnictwami, wszelką polityką. Będziemy się kierować wyłącznie zdrowym rozsądkiem, dającym się zastósować do spraw i uczuć każdego człowieka. Nie będziemy popierać żadnego stronnictwa, nie będziemy organem żadnej koteryi; nieprzepuścimy żadnemu wyborowi, żadnemu kandydatowi, od prezydenta do policyjnego stróża." Przez ten brak zasad i gruby cynizm, przez dawanie otuchy każdemu występkowi, Herald wzrastał szybko na olbrzyma. Dziennik ten był zarazem i skandalem dla miasta, każdy go czytał a każdy się nań oburzał. Zajmował się głównie sprawami efektowemi i skandalicznemi. Racya tej lub owej strony mało obchodziła chytrego Szkota. Pragnął tylko pieniądzy. Pewna dama, której swem piórem dokuczył, uderzyła go, a dnia następnego porozklejał na rogach ulic plakaty: „James Gordon Bennett obity przez damę. Patrz Herald." Innego razu, podczas jednego z największych przesileń handlowych w Nowym Jorku, zawiadomił, że w jednym z następnych numerów Heralda zamieszczoną będzie lista zupełna wszystkich kupców i przemysłowców wypłatnych. Rzecz prosta, ze ludzie starali się do owej listy wkupić; w kilka dni potem obwieścił, iż ogłosi listę wszystkich przemysłowców i kupców będących w złych interesach, i ludzie rozumie się znów pospieszyli, by się z niej wykupić. Z wybuchem wojny domowej stanął po stronie zwoleników niewolnictwa, i w tym też duchu napisał pierwszy artykuł. Gdy atoli lud zagroził zburzeniem domu redakcyi, Herald wyszedł dnia następnego w barwie lojalnej, w której wytrwał aż do końca. W ostatnich latach zmienił nieco swój ton, umiejąc się zawsze zręcznie do ogólnego stosować nastroju; i tak, gazeta jego podawała co rana wyjątki z kazań mianych w różnych kościołach, co mu jednak nie przeszkadzało dawać entuzjastyczne opisy wytwornych toalet damskich. Łzy nikt zapewne po zmarłym nie uroni, gdyż i w prywatnem pożyciu niewiele lub żadnych może nie miał przyjaciół, i w swym wielkim pałacu musiał się czuć usamotnionym.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu maju 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Stanisławów		Tłumacz		Uście ziel		Tyśmienica		Ottynia	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	95	5	—	5	—	4	50	4	70
„ żyta	4	10	4	12	4	—	3	50	4	—
„ jęczmienia	3	34	3	5	3	—	2	80	2	55
„ owsa	2	—	2	5	1	55	1	70	1	60
„ grochu	—	—	5	50	4	—	2	50	—	—
„ hreczki	—	—	—	—	3	-	2	80	—	—
„ kukurudzy	4	45	4	50	4	—	3	90	2	40
„ ziemniaków	2	28	2	—	1	60	1	50	2	10
Cetnar siana	—	94	1	60	—	—	—	75	18	—
Sąg drzewa twardego	10	70	8	—	5	—	9	—	7	—
„ „ miękkiego	6	70	5	50	3	-	5	—	4	80
Funt mięsa wołowego	—	19	—	18	—	16	—	18	—	16
Miara wina	—	—	—	60	—	-	1	20	—	—
„ piwa	—	—	—	24	—	16	—	24	—	20
Robotnik z wiktem	—	—	—	25	—	20	—	30	—	15
„ bez wiktu	—	—	—	36	—	40	—	40	—	30

Wykaz dochodów

c. k. uprzyw. galic. kolei żelaznej „Karola Ludwika".

(Przestrzeń obrotu 77 mil.)

Miesiąc	Liczba podróżnych	Transp. towarów (cetnary celne)	Dochody: od osób pak. i prz. pospieszn. zlr.	c.	od towarów zlr.	c.	Razem zlr.	c.
Od 1. stycznia do 30. kwietnia 1872	210992	3867047	483414	77	2189359	68	2672774	45
Od 1go do 31go maja 1872	80086	1117594	165660	15	587654	68	753314	83
	291078	4984641	649 74	92	2777014	36	3426029	28
Od 1 stycznia do 30. kwietnia 1871	163604	3457117	376772	21	2144407	95	2521180	16
Od 1go do 30go maja 1871	57889	834138	131111	35	497035	17	598146	52
	221493	4291255	507883	56	2611443	12	3119326	68

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu".

Wiedeń, 13. czerwca. Wydział Rady państwa dla obrony krajowej uchwalił na wczorajszem wieczornem posiedzeniu zasadę projektu rządowego pod względem utworzenia kadr batalionowych.

Frankfurt, 12. czerwca. Królewicz włoski Humbert przybył dziś rano z Drezna i wysiadł w „Hôtel de Russie".

Wersal, 13. czerwca. Na zgromadzeniu narodowem uchwalono art. 19. ustawy wojskowej tyczący się uwolnienia od służby wojskowej kandydatów stanu nauczycielskiego. Minister oświecenia wyraził się bezwzględnie za wolnością nauczania i obowiązkowem posyłaniem dzieci do szkoły.

Londyn, dnia 12. czerwca. „Daily News" ogłaszają następujący telegram z Nowego Jorku z dnia 11. bm.: Sekretarz stanu Fish zawiadomił telegraficznie posła amerykańskiego Schenka, że rząd amerykański ani wprost, ani pośrednio nie może wziąść udziału w mowie, według której Anglia poddałaby bieżącą kwestyę sporną sądowi rozjemczemu w Genewie tylko warunkowo, albo pod zastrzeżeniem i protestacyą. Zobowiązania wynikające z traktatu washingtońskiego są obustronne i nie dają jednemu rządowi prawa robienia zastrzeżeń, podczas gdy drugi wypełnia traktat co do ducha i litery. Reprezentant Ameryki stanowczo odeprze wiadomość o odstapieniu od sądu polubownego genewskiego; podobna wiadomość natychmiast zakończyłaby dalsze układy ze strony Ameryki. Ameryka nie będzie się sprzeciwiała odroczeniu sądu polubownego genewskiego, ale też nie przyłączy się do żądania takiego odroczenia.

„London Gazette" ogłasza dekret rządu republiki Venezuela, zarządzający otwarcie znowu rzeki Orinoco dla żeglugi aż do Ciudad-Bolivar i znoszący blokadę brzegów u ujść tej rzeki.

Londyn 13. czerwca. W Izbie niższej zapowiedział Torrens następującą rezolucyę: Izba zechce na-

tychmiast rozważyć, w jaki sposób istniejące dotychczas traktaty angielsko-amerykańskie mogą być zmienione, aby zabezpieczały trwały pokój i przyjaźń obu państw.

Paryż, 13. czerwca. „Courrier de France" pisze: Książęta Orleańscy zawiadomili urzędownie hrab. Chamborda, że przybędą do niego w odwiedziny jako krewni, skoro tylko przystąpi do manifestu prawicy w marcu roku zeszłego wydanego.

Bruksela, 13. czerwca. Traktat o koleje żelazne z Luxemburgiem został wczoraj podpisanym. Niemcy obowiązują się nic nie przedsiębrać przeciwnego neutralności Luxemburga i nigdy nie używać kolei luxemburskich do przewozu wojsk, albo w przypadku wojny dla dostawy żywności. Traktat ten przedłożony będzie mocarstwom (jako podpisanym na traktacie uznającym neutralność Luxemburga. Red.)

Washington 12. czerwca. Sądzą tu, że teraźniejsze rokowania spowodują czasowe odroczenie sądu polubownego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13 czerwca 1872.

Hotel Żorza: Pp. Książę Lubomirski A., z Rosyi. — Andruszowski Ign., z Porzecza. — Polański T., z Rudek. — Polański St., z Rosyi. — Rulikowski G., z Polski.

Hotel europejski: P. Hr. Beyzym J., z Prudna.

Hotel angielski: Pp. Ks. Poniński A., do Dobrostan. — Hr. Karnicki M., z Roguźna. — Hr. Karnicki W., c. k. tajny radca i poseł, z Madrytu. — Aywas H., z Mitkowa. — Drzewiecki W., z Rużywoli — Kański A., z Wołynia. — Obertyński L., ze Stronibab. Szumlakowski J., z Wołynia.

Hotel Langa: Pp. Hoche J., c. k. major, z Sanoka. — Dr. Blumenfeld J., adw., z Tarnopola.

Hotel krakowski: P. Skibiński K., c. k. kapit., z Tarnopola.
Hotel Kuhna: P. Zamorski B., z Pohorylca.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13 czerwca 1872.

Pp. Br. Romaszkau M., do Stanisławowa. — Wesołowski E. c. k. radca sąd., do Złoczowa. — Kniaziołucki W., c. k. notar., do Rosyi. — Moszyński J., do Rosyi. — Rozdraszewski S., do Balisza. — Saala O., do Wysocka. — Winnicki L., do Wierzbicy.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 8 m. 7 wieczór.
" " " o " 3 " 30 rano.
Odch. ze Lwową do Czerniowiec o " 8 " 32 "
" " " o " 12 " 20 w nocy.
" " do Brod. i Złoc. o " 8 " 52 rano
" " " o " 11 " 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
" " " o " 11 " — wieczór.
" z Czerniowiec " o " 7 " — "
" " " o " 2 " 30 w nocy.
" z Brodów i Złoczowa " o " 7 " 24 wieczór.
" " " o " 2 " 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
" " " " o " 12 " 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o " 6 " 53 "
" " " " o " 2 " 19 w nocy.

T E A T R.

Dziś: pod artystyczną dyrekcyą Bolesł. Ładnowskiego: **„U Tancerki."** Komedya w 1. akcie z francuskiego przełożył J. M. — Nastąpi: Pierwszy występ sławnego, wielkiemu złotemi i srebrnemi medalami uwieńczonego **„Towarzystwa Gimnastyków" braci Merklów**, z pałacu kszyształowego i z teatru Alhambra w Londynie, i nieporównanego profesora gimnastyki z teatru Asthley w Londynie Mr. James. Oddział I. w 4 numerach, Oddział II w 3. numerach.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 13 czerwca. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K.L. a diwid.	—	—	—	—	257	50	258	50
" kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	161	50	163	—
" banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—	—	—	—	164	25	166	—
" papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—		
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	67	—	69	—
Listy zast. Tow. kred. gal. " 5% w. a.	—	—	—	—	82	75	83	25
" Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	30	76	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	50	90	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	92	50	93	25
Oblig. indemn. gal.	—	—		—	77	—	77	50
" W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	
" Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
" " " " II. "	—	—	—	—	—	—	—	—
" kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	
" " " II. "	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	28	5	36
" cesarski	—	—	—	—	5	30	5	38
Napoleondor	—	—	—	—	8	89	8	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	—	9	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	70	1	80
" papierowy "	—	—	—	—	1	$51\frac{3}{4}$	1	$52\frac{3}{4}$
Bank. pol. za 100 zł pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	66	1	$67\frac{1}{2}$
Srebro	—	—	—	—	110	—	112	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. czerwca 1872

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	72.40	72.50
od kwietnia do października po 5%	72.35	72.45
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4\frac{1}{2}$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	331.—	333.—
" " " " 1839 piąta część losów	331.—	332.—
" " " " 1854 po 250 zł. 4%	96.75	97.25
" " " " 1860 po 500 zł. 5%	104.—	104.20
" " " " 1860 po 100 zł. 5%	125.25	125.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	145.25	145.75
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	95.50	96.—
Bukowiny	76.25	77.
Galicyi	77.20	77.50
Niższej Austryi	94.25	94.75
Siedmiogrodu	80.—	80.50
Węgier	82.—	82.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 60%	324.50	325.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	342.90	343.10
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1000.—	1005.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 60%	—.—	—.
Banku narodowego	844.—	846.
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	608.—	610.
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	250.75	251.25
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2258	2262
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	257.50	258.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	—.—	—.—
Tow. kolei żel. pań twa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	364.—	366.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	181.50	182.
Spółki Borysławskiej á 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	103.75	104.25
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	—.—
" " " po 5%	82.50	83.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.75	90.
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	92.75	93.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.75	92.90
Węgier. Towar. ziemskie po $5\frac{1}{2}$%	89.75	90.—
" " " (renta) po 6%	—.—	—.

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

(za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.—	92.25
" " " " " w. a.	86.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.80	104.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.40	101.60
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	91.50	91.75

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	190.50	191.—
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.75	101.25
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.75	32.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.50	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.75	15.25
Salma po 40 zł. m. k.	41.75	42.25
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.75	30.25
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.50	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
" " " 50 zł. w. a.	58.—	58.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.—	24.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.	24.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	92.80	92.90
Augsburg za 100 zł. w p. n.	93.90	94.10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	94.10	94.25
Hamburg za 100 M. B.	82.65	82.75
Londyn za 10 ft. szt.	111.90	112.—
Paryż za 100 fr.	43.85	43.90

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.38	5.39
" peł. wagi	5.39	5.40
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.93	8.94
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.	—.—
Srebro	109.50	109.65

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13 czerwca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	64	95
" w srebrze	72	25
Losy z 1860 roku	104	20
Akcye banku wiedeńskiego	854	—
" kredytowego	343	—
Londyn 10 funtów szterlingów	111	80
Srebro	109	60
Napoleondor	8	$93\frac{1}{2}$
Dukat	5	$35\frac{1}{2}$

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1497 3—3) **Obwieszczenie**

L. 9764. Z dniem 10. czerwca 1872 zaprowadza się w Olejowie powiecie Złoczowskim urząd pocztowy, który zajmywać się będzie przyjmowaniem pojedyńczych, pieniężnych listów, przesyłek wartościowych zaliczek i przekazów pocztowych i otrzyma połączenie zapomocą codziennej poczty posłańczej między Załościami a Zborowem.

W skutek tego zaprowadzenia mają wyż wymienione poczty posłańcze w następującym porządku obiegać:

Ze Załoziec dziennie o 3 godz. — m. po poł.
w Olejowie " o 5 " — " "
z Olejowa " o 5 " 10 " "
w Zborowie " o 7 " 10 " wieczór.
Ze Zborowa dziennie o V godz. — " rano.
w Olejowie " o VII " — " "
z Olejowa " o VII " 10 " "
w Załościach " o IX " 10 " "

Do obrębu doręczeń poczty w Olejowie następujące gminy należeć będą: Beremowce, Białokiernica, Bzowica, Obedra, Białogłowy, Neterpińce, Olejów z przysiołkiem Haliczyna dolina, Monilówka, Perepelniki z Folwarkiem, Hakałowce, Harbuzów z przysiołkiem Piaseczna i Tworymirka, Łopuszany, Manajów z przysiołkiem Leśniówka, Trościaniec z przysiołkiem Klin poprzecki i Krótkie Gdy.

Odległość między Załościami a Olejowem ustanawia się na $2\frac{2}{8}$ mili lub $1\frac{1}{8}$ stacyi; toż samo między Olejowem a Zborowem.

Urząd pocztowy w Olejowie przesyłki wartościowe tylko do 25 funtów wagi przyjmywać będzie.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Od c. k. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 21. maja 1872

Kundmachung.

Nr. 9764. Mit 10ten Juni 1872 tritt in der Ortschaft Olejów, Złoczower Bezirks ein Postamt in Wirksamkeit, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste, dann mit dem Geldanweisungsgeschäfte befassen wird, und seine Verbindung mittelst der täglich verkehrenden Bothenfahrten zwischen Załośce und Zborów unterhalten wird.

In Folge dieser Einführung haben die erwähnten Bothenfahrten in nachstehender Weise zu verkehren:

Von Załośce täglich 3 Uhr — M. Nachmitt.
in Olejów " 5 " — " "
von Olejów " 5 " 10 " "
in Zborów " 7 " 10 " Abends.
Von Zborów " V " — " Früh.
in Olejów " VII " — " "
von Olejów " VII " 10 " "
in Załośce " IX " 10 " "

Zu dem Bestellungsbezirke des Postamtes Olejów werden folgende Gemeinden einverleibt.

Beremowce, Białokiernica, Bzowica mit der Ortschaft Obedra, Białogłowy, Neterpińce, Olejów mit der Ortschaft Haliczyna dolina, Monilówka, Perepelniki mit Folwarek, Hakałowce, Harbuzów mit der Ortschaft Piaseczna und Tworymirka, Łopuszany, Maniow mit der Ortschaft Leśniówka, Trościaniec mit der Ortschaft Klin poprzecki und Krótkie Gdy.

Die Entfernung zwischen Zalośce und Olejów wird mit $2\frac{2}{8}$ Meilen oder $1\frac{1}{8}$ Posten und zwischen Olejów und Zborów mit $2\frac{2}{8}$ Meilen oder $1\frac{1}{8}$ Posten festgesetzt.

Das Maximalgewicht bei der in Olejów aufzunehmenden Fahrpostsendungen wird mit 25 Pfund festgesetzt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der galiz. k. k. Postdirection.

Lemberg, am 18. Mai 1872.

(1514 3—3) **K o n k u r s.**

Nr. 24278. Opróżnione są dwie prowizoryczne posady poborców przy c. k. urzędach sprzedaży soli w wschodniej Galicyi w IX klasie dyet z płacą etatową w kwocie rocznej 700 złr. z wolnem pomieszkaniem tudzież z deputatem drzewa w rocznej ilości 12 sągów i z deputatem soli oraz z obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie jednorocznej płacy etatowej

Ubiegający się o te posady ewentualnie o prowizoryczne posady kontrolorów przy powyż nadmienionych urzędach w X. klasie dyet z płacą etatową w kwocie rocznej 700 złr. lub 600 złr. z wolnem pomieszkaniem i ogrodem domowym, tudzież z deputatem soli i drzewa w rocznej ilości 10 sągów oraz z obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie jednorocznej płacy etatowej — mają swe podania zaopatrzone w wykazy dotychczasowej służby rachunkowej i kasowej jakoteż dokładnej znajomości języka polskiego w przeciągu 14 dni wnieść do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Lwów dnia 28 maja 1872.

(1541 1—3) **Ogłoszenie.**

Nr 2731. C. k. obwodowy Nowo Sądecki czyni wiadomo, że Firma towarzyska dla przedsiębiorstwa — destylarnia nafty i handel naftą w Ropicy polskiej „Süsskind Alexandrowicz i Naftali Landau“ i podpis tej firmy do rejestru handlowego firm towarzyskich na dniu 4 czerwca 1872 z tem wpisane zostały, że oba spólnicy mają prawo tylko spólnie zastępywać spółkę i podpisywać będą każdy z nich własnoręcznie swoje imię i nazwisko.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz 4 czerwca 1872.

(1545) **Ogłoszenie.**

Nr. 7919. W Imieniu Jego Cesarskiej Mości c. k. sąd krajowy w sprawach karnych orzeka na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa w myśl §. 8 post. pr z dnia 17. grudnia 1862 L. 7 Dz. pr. p. że treść artykułu umieszczonego w Nr. 149 czasopisma „Dziennik polski“ z dnia 2. czerwca 1872 pod napisem „Kronika Lwowska“ w feiletonie zawiera w sobie od słów „Była raz w Polsce królowa . . .“ aż do . . . . na rorprawy historyograficzne.“ zbrodnię obrazy członka domu cesarskiego w § 64 ust. k. i rozporządzenie z dnia 10go czerwca 1854 l. 5887 określoną, że zatem konfiskata zabranych egzemplarzy tego czasopisma jest usprawiedliwioną, że na mocy §. 36 i 37 ust. pr. z dnia 17go grudnia 1862 L. 6. Dz. p. p. skonfiskowane egzemplarze mają być zniszczone i dalsze rozpowszechnienie tychże się zakazuje.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości

Lwów, dnia 8. czerwca 1872.

Kundmachung.

Nr. 7919. Im Namen Sr. Majestät des Kaisers hat das k. k. Landesgericht in Strafsachen im Grunde des § 8 des Preßgesetzes vom 17ten December 1862 Z. 7 des R. G. Bl. über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft zu Recht erkannt, der in der Zeitschrift „Dziennik polski“ im Zeitungsblatte Nr. 149 vom 2. Juni 1872 erschienene Artikel unter der Aufschrift: „Kronika lwowska“ enthalte seinem Inhalte nach von den Worten: „Była raz w Polsce królowa . . . .“ bis . . . na rozprawy historyograficzne . . . “ das Verbrechen der Beleidigung eines Mitgliedes des kaiserlichen Hauses nach § 64 St G. und Justiz-Ministerial Erlasses vom 10. Juni 1854 Z. 5887; es wird daher die Beschlagnahme der angefundenen Exemplare dieses Zeitungsblattes für gerechtfertigt erklärt, so wie im Grunde des § 36 und 37 des Preßgesetzes vom 17. December 1862 Z 6 des R. G. Bl. die Vernichtung derselben beschlossen und die Weiterverbreitung dieses Zeitungsblattes für den ganzen Umfang der im Reichsrathe in Wien vertretenen Länder verboten.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, den 8. Juni 1872.

(1548 1—3) **Edykt.**

Nr. 15235. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia niniejszem spadkobierców Teodora Ziemnickiego jako to: Augusta, Macieja, Teodora, Józefa, Jana, Samuela i Dominikę Ziemnickich z miejsca pobytu niewiadomych iż na prośbę p. Franciszki z Kunaszewskich Morawskiej w skutek uchwały z dnia 13 kwietnia 1872. nr. 15235 polecono tabuli krajowej, aby na mocy oświadczenia przez Franciszkę z Kunaszowskich Morawskę dnia 16 marca 1872 we Lwowie zeznanej wykreślenie sumy 1000 duk. holl. wedle dom. 489 pag. 430 n. 2 on. a względnie dom 79 pag. 257 on 15 n. i dom. 453 pag. 399 n. 61 on. pierwotnie na rzecz Klemensa Bobrowskiego a obecnie na rzecz proszącej Franciszki z Kunaszowskich Morawskiej w stanie biernym dóbr Podlipce Morawskie intabulowanej zaintabulowała z tym uwzględnieniem jednak, iż gdy ta suma 1000 duk. wedle inst. 255 pag. 476 on. ilością 336 złr 8 kr. w. w. z 4% od 24 września 1835 bieżącemi odsetkami na rzecz spadkobierców Teodora Ziemnickiego jako to: Augusta, Macieja, Teodora, Józefa, Jana. Samuela, Dominikę Ziemnickich jest obowiązaną w myśl §. 51 ustawy hip. działalność prawna tej extabulacyi, co do sumy 336 złr. 8 kr. w. w. procentami na sumie 1000 duk. wedle inst. 255 pag. 476 n. 3 on superhipotekowany nastąpi dopiero natenczas gdy ta suma 386 złr. 8 kr. w. a. z procentami extabulowaną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 13 kwietnia 1872.

(1549 1—3) **Konkurs**

Nr. 2228. Pr. W skutek najwyższego postanowienia z dnia 18 maja 1872 obsadzonemi być mają przy c. k. sądzie wyższym w Krakowie dwie posady c. k. radców z płacą roczną 3150 złr. i dwie posady z płacą roczną 2925 złr. ewentualnie cztery posady z płacą roczną 2300 złr. w. a.

Chcący się ubiegać o te posady winni wnieść podania przepisanymi dowodami zaopatrzone w drodze ustawą wskazanej do Prezydyum c. k. sądu wyższego w Krakowie w terminie dni czternastu od dnia trzeciego umieszczenia tego konkursu w urzędowej gazecie wiedeńskiej licząc.

Prezydyum c. k. sądu wyższego.

W Krakowie dnia 10 czerwca 1872.

1550 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 1059. Pr. Przy c. k. sądzie powiatowym w Oświęcimie opróżnioną została posada c. k. sędziego powiatowego z roczną płacą 1300 złr. w. a. i prawem postąpienia na wyższy stopień płacy.

Celem obsadzenia tej posady, a ewentualnie przy innym c. k. sądzie powiatowym rozpisanym zostaje konkurs czternastodniowy licząc od ostatniego ogłoszenia w urzędowej gazecie wiedeńskiej.

Ubiegający się więc o rzeczoną posadę, winni w powyższym czasie wnieść w swoje podania z właściwemi allegatami do Prezydyum c. k. sądu krajowego przez bezpośrednich swoich przełożonych.

Kraków dnia 8 czerwca 1872.

(1551 1—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 10257. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż na wniosek c. k. Izby notaryalnej postępując w myśl §. 146 ord. not dozwala p. c. k. notar Lucyanowi Lipińskiemu przeniesionemu ze Skawiny do Kalwaryi, aby swe akta notaryalne wraz z repertoryum do Kalwaryi przeniósł.

Kraków dnia 3 czerwca 1872.

(1552 1—3) **Edykt.**

Nr. 5127. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza niniejszem, że w tem sądzie, w skutek wezwania c. k. sądu krajowego wiedeńskiego z dnia 23 kwietnia 1872 l. 21919 na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. austr. banku narodowego w sumie 26608 złr. 30 kr, w. a zpn. odbędzie się na dniu 1 lipca 1872 i na dniu 5 sierpnia 1872 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya dóbr Balice, p. Józefa hr. Drohojowskiego jak Dom. 420 str. 278 n. 10 haer. własnych, w byłym obwodzie przemyskim, teraz powiecie mościskim położonych pod następującemi warunkami:

1. Cena wywołania ustanowiona na sumę 140000 złr w. a. niżej której dobra te przy powyższych 2 terminach sprzedane być nie mogą.

2. Dobra te zostaną sprzedane ryczałtem i bez ewikcyi, tudzież z wyłączeniem wynagrodzenia za zniesione powinności urbarialne.

3 Wadyum wynosi 10% ceny wywołania, t. j. kwotę 14000 złr. w. a i może być złożone w gotówce lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, lub w listach zastawnych, albo galic. Instytutu kredytowego, albo banku narodowego, lub w galic. obligacyach indemnizacyjnych.

Reszta warunków licytacyjnych i extrakt tabularny rzeczonych dóbr przeirzane być mogą każdego czasu w registraturze tusądowej gdyby dobra Balice na powyższych 2 terminach nad lub przynajmniej za cenę wywołania jak wyżej ustanowioną sprzedane być nie mogły na ten wypadek wyznacza się do ułożenia warunków lzejszych termin na dzień 5 sierpnia 1872 o godzinie 4 z południa przy którym terminie wierzyciele nie stawiający się uważani będą jako zgadzający się z większością stawających

O czem obie strony, tudzież wiadomych z pobytu wierzycieli hypotecznych do rąk własnych zaś tych którzyby po dniu 12. marca 1872 na hypotekę dóbr Balic weszli, jakoteż tych którymby uchwała niniejsza z jakiegobądź powodu wcześnie lub wcale doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie tutejszego adw. dr. Skałkowskiego z substytucyą adw. dr. Łużeckiego ustanowionego i przez niniejszyj edykt uwiadamia się.

Przemyśl dnia 22 maja 1872.

Edict.

Nr 5127. Vom Przemyśler k k. Kreisgerichte wird hiemit öffentlich kundgemacht, daß bei demselben über Ersuchschreiben des Wiener k k Landesgerichtes vom 23. April 1872 Z. 21910 zur Hereinbringung der Forderung der k. k. österr. privil. Nationalbank per 26608 fl. 30 kr. öst. Währ. sammt 6 Pct. Interessen vom 24. Juli 1871, ferner der, vom Verfalstage der einzelnen Interessen Raten bis zum Zahlungstage berechneten 6 Pct. Verzugszinsen, dann der älteren Verzugszinsen pr. 47 fl. 60 kr. und der Kostenbeträge pr. 15 fl. und 45 fl. 65 kr. die executive Feilbiethung de, dem Herrn Josef Grafen Drohojowski, laut Dom. 420 p. 278 n. 10 haer. gehörigen, im ehemaligen Przemyśler Kreise, gegenwärtig im Bezirke Mościska gelegenen Güter Balice in zwei Terminen, nämlich: am 1ten Juli 1872 und am 5ten August 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird unter nachstehenden Bedingungen:

1. Als Ausrufspreis wird der, bei der Belehnung statutenmäßig ermittelte Werth 140000 fl. angenommen, unter welchem diese Güter an den obigen zwei Terminen nicht verkauft werden.

2 Diese Güter werden in Pausch und Bogen mit Ausschluß der Urbarial-Entschädigung und ohne Gewährleistung verkauft.

3. Das Vadium beträgt 10 Percent des Ausrufspreises, nämlich den Betrag von 14000 fl, welcher im Baaren in galizischen Sparcassebücheln oder nach dem letzten Curse in Pfandbriefen, sei es des galizischen Creditvereines oder der Nationalbank, oder in galizischen Grundentlastungs-Obligationen erlegt werden kann.

Die übrigen Licitations-Bedingnisse und der Landtafelauszug stehen in der hiergerichtlichen Registratur zu Jedermans Einsicht frei.

Sollten die fräglichen Güter in den obigen zwei Terminen weder über, noch um den wie oben bestimmten Ausrufspreis an Mann gebracht werden können, so wird für diesen Fall zur Feststellung der erleichternden Bedingungen die Tagfahrt auf den 5. August 1872 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt, bei welcher die nichterscheinenden Gläubiger der Stimmenmehrheit der Erscheinenden werden beigezählt werden.

Wovon beide Partheien, dann die dem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, hingegen alle jene, welche erst nach dem 12. März 1872 auf das Gut Balice dingliche Rechte erworben haben sollten, so wie jene, welchen diese Licitations-Ausschreibung aus was immer für einer Ursache entweder gar nicht oder nicht zur rechten Zeit zugestellt werden könnte, durch Edict und durch den zur Vertretung und Wahrung ihrer Rechte in der Person des hierortigen Herrn Advocaten Dr Skałkowski mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Łużecki bestellten Curator verständigt werden.

Przemyśl, den 22. Mai 1872.

(1553 1—3) **Edykt.**

Nr. 4909. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie wierzytelności pierwszej, austr. kasy oszczędności we Wiedniu w sumie 23625 złr. a. w. zpn. odbędzie się w tymże sądzie na dniu 8 lipca 1872 o godzinie 10tej przed południem przymusowa sprzedaż dóbr Ustyanowa górna i dolna w byłym obwodzie sanockim, teraz powiecie Ustrzyckim położonych pod warunkami lżejszemi edyktem z dnia 31 stycznia 1867 l. 17650 w dzienniku urzędowym gazety lwowskiej z dnia 25 lutego, 1 marca i 4 marca 1867 nr. 47, 51 i 53 ogłoszonemi.

O czem niewiadomą z miejsca pobytu p. Sewerynę Riedl zamężną Kurzweil, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 29 sierpnia 1871 na hypotekę dóbr Ustyanowy weszli, albo którymby niniejsza uchwała wcześnie lub wcale doręczoną być nie mogła przez kuratora p adw. dr. Regera zawiadamia się.

Przemyśl dnia 22 maja 1872.

(1554 1—3) **Edikt.**

Nr. 5944. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird kundgemacht, daß über das gesammte, wo immer befindliche bewegliche, so wie über das in den Kronländern, für welche die Concursordnung vom 25. December 1868 wirksam ist, gelegene unbewegliche Vermögen des Kornel Terlecki Gutspächter in Korczyna der Concurs eröffnet wird.

Als Concurs-Commissär wird der k. k. Bezirksrichter in Krosno, August Lewakowski ernannt, hingegen zum einstweiligen Masseverwalter Landes-Advocaten Dr. Leon Mochnacki in Krosno bestellt, und es werden daher die Gläubiger aufgefordert, bei der auf den 24. Juni 1872 um 3 Uhr Nachmittags anberaumten Tagfahrt vor dem Concurs-Commissär zu erscheinen und unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dingliche Belege über die Bestätigung des einstweiligen Mass verwalters oder über die Ernennung eines anderen Masseverwalters und dessen Stellvertreters ihre Vorschläge zu erstatten, und die Wahl eines Gläubigerausschußes vorzunehmen.

Alle Gläubiger, welche an die gemeinschaftliche Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, werden aufgefordert, ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte bis zum 10. August 1872 bei diesem Concursgericht oder bei dem delegirten Concurscommissär in Krosno nach Vorschrift der Concursordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsnachtheile anzumelden und bei der allgemeinen Liquidirungstagfahrt, welche auf den 26. August 1872 um 3 Uhr Nachmittags bestimmt wird, deren Liquid. test. und Rangordnung nachzuweisen.

Den bei der allgemeinen Liquidirungstagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Masseverwalters seines Stellvertreters und die Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, welche bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der Lemberger Zeitung erfolgen.

Przemyśl, am 8. Juni 1872.

(1556 1—3) **Edykt.**

Nr. 6624. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa posiadacza wrzekomo skradzionych weksli a to:

a) opiewający na 275 złr. akceptowany przez p. Hieronima Kosińskiego wystawiony przez Moszka Josla Engla na własną jego ordrę datowany Zaleszczyki dnia 16 maja 1872 i płatny w Zaleszczykach 4 miesiące a datto;

b) opiewający na 100 złr. akceptowany przez Szmaję Greif wystawiony przez Moszka Josla Engla na jego własną ordrę dattowany Zaleszczyki 4 lutego 1872 i płatny w Zaleszczykach 2 miesiące a datto;

c) opiewający na 100 złr. akceptowany przez Szmaję Greif wystawiony przez Moszka Josla Engla na jego własną ordrę datowany Zaleszczyki 7 lutego 1872 płatny w Zaleszczykach 1 miesiąc a datto na którym pokwitowanie kwoty 50 złr. się znajduje, aby takowe w przeciągu czterdziestu pięciu dni od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w gazecie lwowskiej sądowi obwodowemu w Tarnopolu tem pewniej przedłożył, inaczej po upływie tego terminu weksle powyższe za nieważne uznane będą.

Tarnopol 5 czerwca 1872.

(1560 1—3) **Edykt.**

L. 21989. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Antoni i Antonina Jaworscy przeciw Szczepanowi i Rozalii Bieleckim o uznanie i zaintabulowanie praw własności do realności pod l. 515 2/4 we Lwowie położonej, dnia 20. kwietnia do l. 21988 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili i w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 25 czerwca 1872 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu Szczepana i Rozalii Bieleckich jest niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy do ich zastępowania i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra Dziubińskiego z zastępstwem przez pana adwokata Dra. Malego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów, dnia 4. maja 1872.

(1530 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 14823. Longin Hruszkiewicz reskryptem c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 1871 l. 12793 do Husiatyna w okręgu c. k. sądu obwodowego tarnopolskiego mianowany c. k. notaryusz, dnia 4 czerwca 1872 przysięgę służbową złożył.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 4 czerwca 1872.

(1531 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 11408. Z dniem 15. czerwca b. r. wejdzie w Hłuboczku wielkim urząd pocztowy w życie dla obrotu listowego, przesyłek wartościowych i przekazów pocztowych, który otrzyma połączenie swe z dworcem tejże nazwy zapomocą jazd posłańczych, mających obiegać cztery razy na dzień.

Urząd ten przyjmować będzie posyłki pieniężne i wartościowe do niegraniczonej wartości, pakunki zaś tylko do 25 funtów wagi pojedyńczej sztuki.

Do okręgu doręczenia urzędu pocztowego w Hłuboczku będą wcielone gminy: Hłuboczek, Iwaczów górny, Kurowce, Nosowce i Worobijówka.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 7. czerwca 1872.

Kundmachung.

Nr. 11408. Mit 15. Juni l. J. wird in der Ortschaft Hluboczek wielki ein Postamt in Wirksamkeit treten, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste, so wie mit dem Geldanweisungsgeschäfte befassen und seine Verbindung mittelst viermaligen Bothenfahrten zum gleichnahmigen Bahnhofe unterhalten wird.

Die Aufnahme der Geld- und Werthsendungen bei diesem Postamte ist bezüglich des Werthes unbeschränkt; Frachten werden jedoch blos zum Einzelngewichte vom 25 Pfund aufgenommen.

Zum Bestellungsbezirke des Postamtes Hłuboczek werden die Gemeinden: Hłuboczek, Iwaczów górny, Kurowce, Nosowce und Worobijówka einverleibt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 7. Juni 1872.

(1533 2—3) **Edykt.**

Nr. 5388. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Samuela Bukę, że uchwała tusądowa do l. 11335 ex 1871 rozpisująca licytacyę dóbr Krecowa i części Lodyżyna w sprawie c. k. uprzyw. ogólnego zakładu kredytowego ziemskiego przeciw Zygmuntowi Rossowskiemu i Samuelowi Buka temu ostatniemu do rąk dla niego ustanowionego kuratora p. adw. dr. Skałkowskiego doręczoną została.

Przemyśl dnia 22 maja 1872.

(1534 2—3) **Edykt.**

Nr. 4382 C. k. sąd obwodowy stanisławowski mianuje p. c. k. radcy sądu krajowego Franciszka Bogdaniego jako komisarza konkursowego masy kredalnej Mariem Dwoire Lemport w miejsce dotychczasowego komisarza, i to do publicznej wiadomości podaje.

Z c. k. sądu obwodowego

Stanisławów dnia 11 maja 1872.

(1535 2—3) **Edykt.**

Nr. 834. Z c. k. sądu powiatowego w Buczaczu uwiadamia się do mniemanych spadkobierców śp. Józefa Zajączkowskiego, że Włodzimierz i Tekla Dębiccy podali pod dniem 19 lutego 1872 l. 834 prośbę o zaintabulowanie ich jako właścicieli realności pod l. 263 m. w Buczaczu i że temu żądaniu pod dniem 8 maja 1872 l. 834 zadość uczyniono, a dla zmarłego Józefa Zajączkowskiego ustanowiono kuratorem bratanka tegoż także Józefa Zajączkowskiego, ktoremu dotyczącą uchwałę doręczono.

C. k. sąd powiatowy.

Buczacz dnia 8 maja 1872.

(1536 2—3) **Edict.**

Nr. 2813. Vom k. k. Bezirksgerichte in Kałusz wird dem abwesenden und angeblich in Klein-Asien bei Jerusalem sich aufhaltenden Moses Kohlberg mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß über Ansuchen des Jacob Isaac Magnet vom 3. Mai 1872 Zahl 2813 auf Grund des Kauf- und Verkaufsvertrages vom 12 August 1858 die Intabulirung des Jacob Isaac Magnet als Eigenthümer der laut Dom. I. p. 370 n. 1 haer. auf den Namen des Moses Koblberg vergewährten Realität sub CNr 370 in Kałusz bewilligt und der diesfällige Bescheid vom 29ten d. Mts. Zhl. 2813 dem für Moses Kohlberg unter Einem bestellten Curator ad actum Wolf Bein aus Kałusz zugestellt wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kałusz, den 29. Mai 1872.

(1537 2—3) **Edykt.**

Nr. 1966. C. k. sąd powiatowy Zaleszczykach podaje niniejszem do wiadomości że w skutek przyzwolenia c. k. sądu obwodowego tarnopolskiego z dnia 6 maja 1872 l. 5285 Michała Olejnicz Petrów włościanina z Holichrad za marnotrawcę uznano i dla tegoż kuratora w osobie Oleksy Olejnicz ustanowiono.

Zaleszczyki dnia 19 maja 1872.

(1538 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 12905 W celu zabezpieczenia potrzebnych budowli zachowawczych na gościńcach państwowych w złoczowskim okręgu budowniczym w latach 1872, 1873 i 1874, odbędzie się dnia 21. czerwca 1872 o godzinie 12tej w południe w c. k. Starostwie w Złoczowie licytacya zapomocą ofert.

Cena fiskalna robót przeznaczonych na rok 1872 do wykonania wynosi 3338 złr. 77½ ct. w. a.

Odnoszące się do tych budowli warunki, plany i posztorysy można przeglądnąć w rzeczonem Starostwie, kodczas godzin urzędowych.

Chcący objąć to przedsiębiorstwo, mają wnieść najdalej aż do oznaczonego powyżej terminu oferty pisemne zaopatrzone w 5proc. wadyum do c. k. starostwa w Złoczowie.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie w termine podane nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. namiestnictwa.

Lwów dnia 7. czerwca 1872.

(1539 2—3) **Edykt.**

Nr. 9079. C, k. sąd krajowy w Krakowie dla spraw cywilnych zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomych z miejsca pobytu Emilię Czyżowską i Józefa Zelazowskiego a w razie ich śmierci tychże z imienia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że w skutek prośby Karoliny z Białuskich Jezierskiej de prs. 7 maja 1872 do l. 9079 w skutek uchwały z. d. 21 maja 1872 l. 9079 polecono c. k. urzędowi hipotecznemu, aby

I. na podstawie dekretu dziedzictwa B. c. k. sądu krajowego z 13 lipca 1871 l. 11273 w spadku po zmarłej d. 11 stycznia 1869 śp. Adelajdzie z Białuskich 1 ślubu Żeleńskiej 2 Skarzyńskiej wydanego w księdze dokumentów 50 str. 4461 złożonego i aktu działu C. dto Kraków 26 stycznia 1869 w księdze dokumentów 48 str. 3377 złożonego, p. Karolinę z Białuskich Jezierską za właścicielkę realności pod l. 45 dz. I. (daw. 16 gm. I.) w Krakowie położonej zaintabulował; a względnie w ks. gł. gminy I. vol. nov. 5 pag. 134 n. 9 haer. z klauzulą §. 822 ust. cyw. uwidocznioną prenotacyę w bezwarunkową intabulacyę zamienił:

II. na podstawie ustępu 9. złożonego w księdze dokumentów 48 pag 3377 aktu działu C. p. Karolinę z Białuskich Jezierską za właścicielkę sumy 700 złp. z przynależytościami według ks. gł. gm. I. vol. nov. 5 pag. 154 do n. 26 on. w stanie biernym części sumy 4069 złr. m. k. Emilii Czyżowskiej przypadającej, w stanie biernym realności pod l. 45 dz. I (daw. 16 gm. I.) w Krakowie w ks. gł. gm. I. vol. nov. 5 pag. 152 n. 26 on. i pag. 156 ad n. 26 on. intabulowanej, na rzecz Erazma Skarzyńskiego zaintabulowanej zaintabulował, nareszcie

III. na podstawie tegoż 9. ustępu w ks. dokumentów 48 pag. 3377 złożonego aktu działu C. aktu notaryalnego z 4 kwietnia 1839 d. i deklaracyi dto Kraków 26 kwietnia 1872 E. sumę 6568 złp. 20 gr. z procentami i kosztami w stanie biernym realności w Krakowie pod l. 45 dz. I./16 gm. I. w ks. gł. gm. I. vol. nov. 5. pag. 151 n. 25 on. na rzecz Józefa Żelazowskiego zaintabulowaną przez tegoż aktem D. p. Erazmowi Skarzyńskiemu, a przez ostatniego p. Karolinie z Białuskich Jezierskiej aktem C. cedowaną, jako w drodze konsolidacyi prawa i obowiązku zgasłą, że stanu biernego realności pod l. 45 dz. I. (daw. 16 gm. I) wyextabulował i dotyczącą pozycyę wymazał.

Równocześnie c. k. sąd krajowy w celu doręczenia uchwały z d. 21 maja 1872 l. 9079 i zastępywania p. Emilii Czyżowskiej i p. Józefa Żelazowskiego a w razie ich śmierci nieznanych spadkobierców tychże ustanowił kuratorem ad actum w osobie tutejszego adw. dr. Korczyńskiego z substytucyą p. adw. dr. Wilkosza.

Kraków 21 maja 1872

(1540 2—3) **Edykt.**

L. 9513. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Jędrzeja Gutkowskiego, że przeciw niemu Maryanna Prenżynowa pod dniem 14. maja 1872 do l. 9513 o wykreślenie sum 3564 złpol., 2500 złp. i 20 duk. (6364 złp.) ze stanu biernego realności pod l. 220 Gm. VIII wniosła pozew, w załatwieniu którego c. k. sąd krajowy wyznaczył termin do ustnej rozprawy na dzień 17go lipca 1872 o godzinie 10. rano i poleca tusąd. c. k. urzędowi hipotecznemu zanotowanie sporu.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jędrzeja Gutkowskiego nie jest wiadomem. przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego Jędrzeja Gutkowskiego na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata Dra. Hajdukiewicza kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 23. maja 1872.

(1542 2—3) **Edykt.**

Nr. 4095. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem Wilhelma Wolkensteina, że na prośbę Ludwika Philippsohna de praes. 22 stycznia 1872 do l 606 tutejszo sądową uchwałą z dnia 24 stycznia 1872 do l. 606, przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 800 złr. a. w. zpn. wydany został, gdy jednak pozwany Wilhelm Wolkenstein z życia i miejsca pobytu jest niewiadomy przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania go w niniejszej wedle ustaw weksl. przeprowadzić się mającej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, ustanowił kuratorem tutejszego p. adw. dr. Heynego z dodaniem mu na zastępcę p. adw. dr. Mijakowskiego.

Upomina się niniejszem edyktem pozwanego, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił i jemu swe środki obronne podał lub innego obrońcę wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, i w ogóle wszystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samemu będzie musiał przypisać.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów dnia 22 maja 1872.

(1543 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

Nr. 2627. C. k. sąd powiatowy wiadomo czyni, iż w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie, celem wydobycia należytości wekslowej Szlomy Soifera 40 złr. zpn. przymusową licytacyę realności dłużnika Fedora Gregoryjszuka w Widynowie pod nk. 173 położonej przedmiotu ksiąg gruntowych nie stanowiącej 9 lipca, 8 sierpnia i 6 września 1872 o 10 godzinie rano, a to przy trzecim terminie za jakąkolwiek cenę niżej ceny szacunku pod następującemi warunkami przedsięweźmie:

1. Cenę wywołalną stanowi wartość szacunkowa tej realności sądownie według protokołu do l. 4565 ex. 1869 na 71 złr. w. a. wymierzona.

2. Realność ta sprzedaną zostanie bez gwarancyi na rozmiar gruntów w protokole grabieży oznaczony.

3. Chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć 7 złr. w. a. gotówką do rąk komisyi licytacyjnej jako kaucyę czyli wadyum, które nabywcy po ukończonej licytacyi w cenę kupna wliczone, innym zaś licytantom zwrócone zostanie.

4. Nabywca obowiązany jest całą cenę kupna po potrąceniu złożonego wadyum złożyć natychmiast po ukończonej licytacyi do sądu, poczem mu po prawomocności uchwały akt licytacyjny do wiadomości sądowej przyjmującej, dekret własności wydany, ciężary zastawne tej realności dotyczące na cenę kupna przeniesione, i nabywca za zgłoszeniem się w fizyczne posiadanie nabytej realności wprowadzony zostanie

5. Od dnia objęcia nabytej realności w fizyczne posiadanie obowiązany jest nabywca opłacać od tejże realności podatki rządowe i inne publiczne opłaty, również obowiązany jest nabywca należytość za przeniesienie włanośći z własnych uiścić funduszów.

6. Gdyby nabywca któremukolwiek z niniejszych warunków licytacyjnych zadość nie uczynił, w takim razie rozpisaną zostanie na koszt i niebezpieczeństwo jego nowa licytacya z jednym terminem.

7. Co do zaległości podatkowych odseła się chęć kupienia mających do c. k. urzędu podatkowego w Sniatynie protokół grabieży i oszacowania może być w tutejszosądowej registraturze przejrzany.

Sniatyn 1 czerwca 1872.

(1546 2—3) **Edykt.**

L. 10413. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Michałowi Onyszkiewiczowi lub w razie jego śmierci tegoż z imienia niewiadomym spadkobiercom, że Krystyna Onyszkiewicz przeciw tymże o ekstabulacyę sumy 6000 złp. wraz wszystkiemi procentami i kosztami jako też wraz z prawem własności do połowy folwarku Gabrielówka dom. 8 pag. 213 n 1 on., pag. 214 n. 2 on, Dom. 22 p. 458 n 10 i p. 459 n. 11 on. intabulowanemi i wszystkiemi odnośnemi pozycyami tabularnemi Dom. 8. pag. 216 n. 4, 5, 6, 8 i 9 on. ze stanu biernego drugiej połowy folwarku Gabryelówka we Lwowie Nr 274, 278 i 280¾ położonego pod dniem 22go lutego 1872 l. 10413 pozew wniesła i o pomoc sądową prosiła w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 25. czerwca 1872 wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu powyższych pozwanych wiadome nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania i na ich koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dra. Skałkowskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Popiela kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9. marca 1872.

(1547 2—3) **Edykt.**

L. 14968. C. k. sąd krajowy Lwowski wiadomo czyni, że przeciw p. Antoniemu Kazimierzowi dw. im. Szczepanowskiemu z miejsca pobytu i życia nieznanemu, a w razie jego śmierci przeciw tegoż z miejsca pobytu nieznanym spadkobiercom, pod dniem 15. marca 1872 do l. 14968 pozew o uznanie za zgasłe prawo pozwanych do sumy 50 zł. w. w. w stanie biernym realności we Lwowie l. 159²/₄ Dom. 18 pag. 177 n. 3 on., ciążącej o wykreślenie takowej, pp. Mojżesz i Hersch Silbersteinowie wnieśli i o sądową pomoc prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na d. 24. czerwca 1872 o godzinie 10 wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu tak pozwanego jak i w razie śmierci jego sukcesorów jest niewiadomem, przeto sąd krajowy postanowił na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego pana adwokata Dra. Rasiewicza z substytucyą pana adwokata Męcińskiego, z którym rozprawa tego sporu wedle przepisów postępowania sądowego dla Galicyi przepisanego toczyć się będzie.

Wzywa się niniejszem pozwanego, aby wcześnie albo się osobiście jawił albo potrzebne środki obrony postanowionemu kuratorowi dostarczył lub innego zastępcę sądowi oznajmił, inaczej złe skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 20. kwietnia 1872.

(1503 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 19611. C. k. sąd krajowy we Lwowie rozpisuje na zaspokojenie wygranej przez Wacława Popiela przeciw Jerzemu Geistler wyrokiem byłego Lwowskiego Magistratu z 11. grudnia 1841 l. 22896 sumy 320 zł m. k. czyli 336 zł. w. a z 6proc. odsetkami od 20go października 1836 kosztami w kwotach 22 zł. 17 kr., 4 zł. 8 kr., 7 zł. 44 kr., 15 zł. 24 kr., 4 zł. 40 kr., 38 zł. 58 kr. i 22 zł. 22 kr., jakoteż i terazniejszemi kosztami w kwocie 96 zł. 89 kr. w. a., która obecnie na własność Jakóba Mendla Schütz przeszła, po odebraniu częściowej spłaty w kwocie 118 zł. 14 kr. m k. do przedsięwzięcia dozwolonej uchwałą z dnia 25. lutego 1856 l. 6012 licytacyi realności pod l. 607 now. 412 star. $^{2}/_{4}$ nowy termin na dzień 8. lipca 1872, 10. godzinę przed południem.

Cena wywołania wynosi 18075 złr. 21 kr. m. k. Wadyum 903 zł. 46 kr. m. k.

O tej licytacyi uwiadamia się proszącego, jakoteż Antonię Wohlleber i Karolinę Geistler do rąk własnych, dalej Maryę Dorotę Geistler do rąk ustanowionego uchwałą tusądową z dnia 3. czerwca 1871 l. 13802 kuratora Karola Sokczewskiego i c. k. prokuratoryę skarbu imieniem wysokiego skarbu, nareszcie wszystkich tych, którzyby po dniu 12. lutego 1872 do tabuli weszli lub którymby obecna uchwała z jakiego bądź powodu doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego uchwałą z dnia 25. lutego 1856 l. 6012 kuratora adwokata Dra. Czajkowskiego i niniejszem ogłoszeniem.

Resztę warunków, jako też akt oszacowania wolno przejrzeć w registraturze lub podczas licytacyi.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. maja 1872.

E d i k t.

Nr. 19611. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird zur Hereinbringung der mit Urtheil des bestandenen Lemberger Magistrates vom 11. December 1841 l. 22896 von Wencel Popiel gegen Georg Geistler ersiegten und ins Eigenthum des Jacob Mendel Schütz übergangenen Summe von 320 fl. C. M. oder 336 fl. öst. W. sammt 6 Pct. Zinsen vom 20. October 1836, den Gerichtskosteu von 22 fl. 17 kr., 4 fl. 8 kr., 7 fl 44 kr., 15 fl. 24 kr., 4 fl. 40 kr., 38 fl. 58 kr. und 22 fl. 22 kr., so wie den gegenwärtig mit 96 fl. 89 kr. öst. W. zugesprochenen Executionskosten nach Abschlag der Theile von 118 fl. 14 kr. C. M. zur Vornahme der mit Beschluß vom 25. Februar 1856 neu Z. 6012 bewilligten Feilbiethung der Realität sub Nr 607 412 alt $^{2}/_{4}$ in Lemberg ein neuer Termin auf den 8. Juli 1872 um 10 Uhr Vormittags ausgeschrieben.

Der Ausrufspreis beträgt 18075 fl. 21 kr. C. M., das Vadium 903 fl. 46 kr. C. M.

Von dieser Feilbiethung wird der Bittsteller, so wie Antonia Wolleber und Karoline Geistler zu eigenen Händen und Maria Dorothea Geistler zu Händen des mit Beschluß des hiesigen k. k. Landesgerichtes vom 3. Juni 1871 Z. 13802 bestellten Curators Carl Sokczewski, ferner die k. k. Finanzprocuratnr Namens des h. Aerars, endlich alle diejenigen, welche nach dem 12, Februar 1872 in die Stadttafel gelangen sollten, oder denen der gegenwärtige Bescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, zu Händen des mit h. g. Beschluß vom 25ten Februar 1856 Z. 6012 bereits bestellten Curators Herrn Advocaten Dr. Czajkowski und mittelst Edicten verständigt.

Die übrigen Bedingungen und der Schätzungact können in der Registratur oder während der Feilbiethung eingesehen werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 18. Mai 1872.

(1521 3—3) **E d y k t.**

Nr. 2482. C. k. sąd powiatowy w Białej ogłasza na podstawie rozporządzenia c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 26 marca 1872 do l. 2837 że Michał i Anna małżonkowie Stopkowie posiadacze realności w Komorowicach powiatu sądowego Biała wnieśli na dniu 2 października 1871 r. do l. 16207 prośbę o utworzenie ciała tabularnenego dla realności w Komorowicach pod nr. sub rep. 29 a top. $^{292}/_{325}$, $^{398}/_{484}$, $^{504}/_{540}$, $^{593}/_{630}$, $^{594}/_{631}$, $^{291}/_{324}$, $^{595}/_{633}$, $^{293}/_{326}$, $^{399}/_{435}$, $^{505}/_{541}$ i $^{595}/_{634}$ położonej składającej się z całej roli włościańskiej w rozmiarze 62 morgi $59\frac{1}{2}$ sążni □ a podług nowego katastru z parcel budowlanych 133, 134 i 135 w rozmiarze 353 sążni □ i z zabudowań mieszkalnych i gospodarskich pod nr. kons. 55 st 77 no dalej z gruntu parcele 643 do 689 włącznie i 2246 w ogólnej powierzchni 67 morgów 148 □ sążni i z parceli budowlanej 198 w rozmiarze 29 sążni □ z domem mieszkalnym pod nr. k. 97 d. 113 n. które gospodarstwo dawniejszy posiadacz Jędrzej Góra zapisem z dnia 12 marca 1808 swojemu synowi Józefowi Górze w posiadanie i na własność odstąpił tudzież o zaintabulowanie owego zapisu w celu hypotecznego zabezpieczenia prawa własności odstąpił — tudzież o zaintabulowanie owego zapisu w celu hipotecznego zabezpieczenia praw własności na rzecz Józefa Góry a następnie na podstawie cessyi z dnia 23 maja 1861 r. według której Józef Góra owe gospodarstwo swoim obydwom synom Franciszkowi i Jędrzejowi Górze każdemu po równej połowie zapisał — dekretu dziedzictwa z dnia 31 maja 1871 r. nr. 3108 wedle którego realność pod nr. kon 55 d. 77 n. i 97 w Komorowicach po Jędrzeju Górze dnia 11 lipca 1861 zmarłym tegoż małżonce Annie z Górów powtórnego małżeństwa Stopkowej przyznaną została i aktu darowizny z dnia 23 lipca 1871 r. o zaintabulowanie bezwarunkowego prawa własności względem Jędrzejowi Górze odstąpionej a po śmierci tegoż Annie Górowej powtórnego ślubu Stopkowej przyznanej i przez tę ostatnią swojemi małżonkowi Michałowi Stopce w celu współposiadania darowanej połowy wyż wymienionej realności włościańskiej w rozmiarze 31 morgów $29\frac{3}{8}$ sążni □ wraz na owej roli pod nr. kon. 77 d./130 n. w Komorowicach znajdującemi się zabudowaniami mieszkalnemi i gospodarskiemi tudzież domu mieszkalnego pod nr. 97 w Komorowicach przyległego ogródka i 22 zagonów pola, a na ostatku o hipoteczne oddzielenie owych gruntów zabudowań od realności włościańskiej pod l. 55 d./77 n. w celu zapisania tychże jako samoistną tabularną posiadłość pod nr. kon. 77 d. 130 n. i pod l kon. 97 w księdze gruntowej gminy Komorowice najprzód na rzecz Jędrzeja Góry a następnie na rzecz Anny 1. ślubu Górowej a powtórnego Stopkowej wreszcie co do współwłasności połowy gruntów i zabudowań do Anny Górowej powtórnego ślubu Stopkowej należących — na rzecz Michała Stopki małżonka ostatniej — i wzywa wszystkich którzyby na podstawie uzyskanych praw przed dniem utworzenia nowego ciała tabularnego domagali jakiej zmiany wpisów prawa własności lub posiadania w owym wykazie hipotecznym umieszczonych czy to przez odpisanie — przypisanie — przepisanie — sprostowanie oznaczenie pojedyńczych części lub w inny sposób — lub którzyby na wyżej opisane grunta i zabudowania lub części uzyskali prawa zastawu lub służebnictwo lub też inne prawa do intabulacyi zdolne o ile takowe do stanu biernego należą i w tymże zapisane być mają — aby te swoje pretensye przy dołączeniu dotyczących dokumentów zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Białej aż do dnia 9 września 1872 bez względu na jakiekolwiek pierwej wniesione podania gdyż inaczej w myśl §. 7 i 6 ust. z dnia 25 lipca 1871 nr. 96 nieuwzględnione zostaną ich pretensye — chociażby względem takowych podania pierwej wniesione były i utracili by prawo do urzeczywistnienia owych pretensyi przeciw trzecim osobom, któreby nabyły w nowym wykazie hipotecznym umieszczone i nie zaprzeczone wpisy praw tabularnych

Przywrócenie lub przedłużenie terminu edyktalnego nie ma miejsca.

C. k. sąd powiatowy.

Biała dnia 14 kwietnia 1872.

(1522 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 97. W celu wykrycia niewiadomego sprawcy obwinionego o zbrodnię kradzieży popełnioną w kościele Ropczyckim jednej nocy w miesiący maju 1871 podaje c. k. sąd śledczy w Pilznie do powszechnej wiadomości skradzionych rzeczy, następujący opis:

1. Kielich stary średniej wielkości z napisem: z elemozyny: anno domini 1658 die 16 Julii.
2. Kubek srebrny z kielicha dobrze we środku wyzłacany całkiem gładki.
3. Rękojeść od innego kielicha gzymsikami ozdobioną.
4. Postument od kielicha mający do około gierlandę z samych wydętych półkulek wielkich jak ziarnka grochu
5. Dwa małe lichtarze platerowane całkiem lekkie.
6 Półksiężyc z monstrancyi grubo pozłacany.
7. Książkę do nabożeństwa wydania Dunina z roku 1844 oprawioną w safian czerwony już wytarty.
8. Krzyżyk bakwanowy z godłem bractwa rozańcowego.
9. Patynę mosiężną słabo pozłacaną z kielicha.

Pilzno dnia 11 kwietnia 1872.

(1523 3—3) **E d y k t.**

Nr. 14219. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia Jana Kajnatha z miejsca pobytu niewiadomego, że Chana Frieser w sprawie przeciw niemu o zapłacenie 110 złr a. w. wniesła pod dniem 12 marca 1872 prośbę o przyznanie i wydanie kwoty 130 złr. w urządzie podatkowym w Skolim — i kwoty 20 złr. w urzędzie podatkowym w Bochorodczanach złożonej — z pensyi dłużnika osiągniętej, i że uchwałą równocześnie zapadłą na wydanie powyższych kwot po prawomocności tej uchwały się zezwala.

Gdy miejsce pobytu Jana Kajnatha sądowi nie jest wiadome ustanawia się dlań kuratora w osobie adw. dr. Nurkowskiego z zastępstwem adw. dr. Kohna i temu niniejszą uchwałę się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów 8 maja 1772.

(1524 3—3) **E d y k t.**

Nr. 10289. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu dto Przemyśl dnia 11 lutego 1872 na 1000 złr. w. a. opiewającego przez B. Goldblatt na ordrę Naftalego Dawida wystawionego przez Jakóba Schwarza w trzy miesięcy od daty wystawienia do zapłaty we Lwowie przyjętego, przez remitenta Naftalego Dawida girem in bianko zaopatrzonego, aby w przeciągu 45 dni, rachować się mających od pierwszego dnia po zapadłości wekslu, tenże c. k. sądowi przedłożył gdyż w przeciwnym razie na prośbę c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie weksel za umorzony uznanym będzie

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów dnia 1 maja 1872.

(1525 3—3) **E d y k t.**

Nr. 30740 C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek prośby kuratora zakładu ubogich i sierot w Drohowyżu, fundacyi śp. Stanisława hr. Skarbka celem wydzierzawienia folwarku Słońsko do tegoż zakładu należącego na 9 lat, a mianowicie na czas od 24 czerwca 1873 do 23 czerwca 1882 publiczna licytacya w drodze ofert ustnych lub pisemnych w c. k. sądzie krajowym na dniu 4 lipca 1872 o 10 godzinie przed południem przedsięwziętą zostanie.

Cenę wywołania rocznego czynszu dzierzawnego stanowić będzie kwota 2700 złr. w. a. a każdy chęć wydzierzawienia mający obowiązanym będzie złożyć przez rozpoczęciem licytacyi w gotowiznie jako wadium kwotę 270 złr. w. a. i przyjęcie lub odrzucenie rezultatu przedsięwziąść się mającej licytacyi zastrzeżonem jest Radzie Administracyjnej rzeczonego zakładu, nakoniec bliższe warunki licytacyjne przejrzane być mogą w registraturze tutejszego c. k. sądu krajowego, jakoteż w centralnej administracyi zakładu Stanisława hr. Skarbka we Lwowie, niemniej w zarządzie dotyczących dóbr w Oparach.

C. k. sąd krajowy.

Lwów 7 czerwca 1872.

(1528 3—3) **Obwieszczenie**

Nr. 14821. Alexander Hordyński reskryptem c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 1871 l. 12792 do Borszczowa w okręgu c. k. sądu obwodowego tarnopolskiego mianowany c. k. notaryusz, dnia 4 czerwca 1872 przysięgę służbową złożył,

Z c. k wyższego sądu krajowego.

Lwów dnia 4 czerwca 1872.

(1529 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 14822. Sabin Budzynowski reskryptem c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 1871 l. 12793 do Nizankowic w okręgu c. k. sądu obwodowego przemyskiego mianowany c. k. notaryusz, dnia 4 czerwca 1872 przysięgę służbową złożył.

Z c. k. wyższego sądu krajowego

Lwów dnia 4 czerwca 1872.

(1507 3—3) **E d y k t.**

Nr. 3138. C. k. miejsko delegowany sąd powiatowy w Tarnopolu podaje do powszechnej wiadomości, że Hryńko Krysa włościanin z Kupczyniec na podstawie uchwały c. k. sądu obwodowego z dnia 6. maja 1872 l. 5392 za marnotrawcę uznanym, i że jemu Fed Czornyj naczelnik gminy Kupczyniec jako kurator nadanym został.

Tarnopol dnia 19 maja 1872.

(1506 3—3) **E d y k t.**

Nr. 9421 C. k. sąd delegowany miejski cywilny w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem Mojżesza i Kendlę małżonków Lindenbaumów o wytoczonym pszeciw nim pozwie de praes. 17 maja 1872 l. 9421 przez Chaję Anisfeld o czynsz najmu w kwocie 150 złr w. a. dla których z powodu niewiadomego ich miejsca pobytu kurator ad actum w osobie adw. dra Kaufmanna z zastępstwem adw. dr. Korczyńskiego w Krakowie ustanowiony i temuż doręczony został, wskutek czego termin do rozprawy sumarycznej w dniu 12 lipca 1872 o godzinie 9 rano, wyznaczony został. Zarazem poleca się pozwanym, aby na terminie w sądzie albo sami stanęli, lub ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie obrali, i o tem tutejszy sąd zawiadomili.

Kraków dnia 23 maja 1872.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.